

Abstrakt:

Vlastní jména osob (dále jen jména) jsou jednou z mála oblastí jazyka, které jsou v ČR regulovány právními normami. Změna jména pak představuje mnohdy komplikovaný proces, který je řešen na různých rovinách sociálních interakcí.

Teorie jazykového managementu je založena na rozlišování mezi jazykovými a metajazykovými aktivitami; právě tyto metajazykové aktivity jsou pak hlavním předmětem jejího zkoumání a bývají označovány jako jazykový management (Nekvapil, 2009: str. 1, 2). Tato teorie navíc bere v potaz procesy odehrávající se na mikroúrovni každodenních interakcí, na makroúrovni jazykově plánujících institucí i to, jak se tyto roviny vzájemně ovlivňují, a zohledňuje přitom nejen jazykovou, ale i komunikační a sociokulturní dimenzi. Z tohoto důvodu se jeví jako vhodný nástroj pro popis procesu změny jména, který je hlavním cílem této práce. Ta vychází především z analýzy současné legislativy a rozhovorů se sedmi mluvčími, kteří proces změny jména absolvovali. Na základě konfrontace těchto dvou hledisek se zdá, že některé normy nevycházejí z běžné komunikace a mohou způsobovat problémy v každodenních interakcích. Vzhledem k tomu, že tyto problémy mnohdy spadají spíše do dimenze komunikačního nebo sociokulturního managementu, se zdá vhodné přizvat k diskusi o případných změnách legislativy kromě lingvistů i odborníky z těchto oblastí.